JULETOMMERUP

27. ÅRGANG · JULEN 2008

Kære Tommerupborgere!

På vegne af Lions Club i Tommerup, er det med stor glæde, at vi kan udsende den 27. udgave af "Jul i Tommerup".

Med ønsket om en rigtig glædelig jul, samt et godt og lykkebringende Nytår til alle.

Vi er meget taknemmelige for den store støtte og opbakning, der er til vores aktiviteter. En tak til annoncører, både dem der har været med i mange år og ikke mindst de nye, der er kommet til i år. Også en tak til vores forfattere, som med deres store engagement, har tilført vores julehæfte mange timers spændende- og inspirerende læsning.

Forsiden på julehæftet er kreeret af Bente Ekander, Stærmose. Inspireret af legenden "Den hellige nat" af Selma Lagerløf. Vi bringer her på siden, et kunstnerportræt af Bente Ekander, med en tak for den flotte forside.

Traditionen tro, lægger Borgmester Finn Brunse ud, med sin artikel: "Assens kommune er Danmarks sundeste arbejdsplads".

Sognepræst i Verninge, Niels Lysebjerg med en spændende fortælling om: "Hvor stammer julen fra".

Poul Petersen, fra Vestfyns efterskole, fortsætter med sin artikel: " Trankebar den tidligere danske koloni i Sydindien". Suppleret med billeder fra de mange ture til området.

Stil konkurrencen, udskrevet blandt 9. Klasserne i Tommerup, blev i år vundet af Rikke Blom Jørgensen, fra Tallerupskolen, med sin stil: "En gave til mor". Emnet var i år: "Et juleeventyr anno 2008".

"Tommerup cultural village of europe 2009". Med denne overskrift, får vi et indblik i kulturlandsbyforeningens arbejde

Lone Akselsen skriver om arrangementet, hvor Tommerup, i 2009, får besøg af ca. 500 gæster fra 11 europæiske lande, fordelt på 4 weekender i året. Spændende og inspirerende beretninger fra de mange ture til forskellige landsbyer i Europa, suppleret med billeder.

Direktør Inge Dahl skriver om baggrunden for etableringen af Udviklingsrådet, et samarbejde mellem offentligt og privat, i forbindelse med sammenlægningen af de 6 kommuner. For at skabe en effektiv ramme omkring den fremtidige organisering af indsatsen på erhvervs- turist- og handelsområdet.

Årets virksomhedsportræt: Vestfyns Efterskole. Det startede i 1983, med Ruth og Poul Petersen i spidsen. På vej med et generationsskifte, hvor datteren Marie står klar ved roret fra august 2009.

En lille julekonkurrence, har ligesom sidste år "sneet" sig ind. Klik dig ind på vores hjemmeside og deltag i konkurrencen om en flot, x'tra julegave.

Årets sportspræstation: Tommerup Svømmeklub Vandpolo. Vandpolo holdet udnævnes til "Årets sportspræstation 2008", for deres flotte indsats. U12 holdet vandt guld ved Danmarksmesterskabet på hjemmebane.

Lions Club Tommerup har igen i år, haft mange aktiviteter og arrangementer, som har givet gode resultater. Vi har i år lavet en artikel om en del af de aktiviteter og donationer vi har i løbet af året. Aktiviteterne har i 2008 udmøntet sig i, at vi har kunnet samle 88.000 kr. ind til forskellige humanitære formål, såvel lokalt, nationalt, som internationalt.

Vi mener, at vi er med til at gøre en forskel, takket være jer medborgers støtte og opbakning. Tak for et godt år og på gensyn i 2009.

På vegne af julehæfteudvalget
Lions Club Tommerup
Søren Stærgaard Madsen

Præsentation af årets forsidekunstner

Bente Ekander
Stærmosevej 171 B
Tommerup
www.ekander.dk

Født 3. okt. 1953
i Odense

At eksperimentere og undres har altid fyldt meget i mit liv. Derfor er det heller ikke så mærkeligt, at netop kunsten tiltrak min opmærksomhed, og kom til at fylde ganske meget i mit liv.
Mine malerier er fortællinger om og til livet. Farver og former smyger sig tæt op ad hinanden – for derefter at finde hvile for en tid eller løbe videre ind og ud af fortællingerne. Jeg bruger oliemaling, kul, farvekridt og akrylmaling. I mit arbejde med struktur og form bruger jeg: diverse metaller, lim, grafit, spartelmasse - blandinger og håndgjort papir. Jeg er medlem af kunstgruppen Axon.

Min forside til Lions Clubs julehæfte er inspireret af legenden "Den hellige nat" af Selma Lagerløf.

Citat: "Men hvad den hyrde så, det kunne vi også se, thi englene kommer flyvende ned fra himlen hver julenat, hvis vi blot havde øje for dem."
Og så lagde farmor sin hånd på mit hoved og sagde: "Det må du ikke glemme, for det er lige så sandt, som at jeg ser dig og du ser mig. Det er ikke lys og lamper, det kommer an på, og det er ikke måne og sol, der er det væsentlige, men det, som er fornødent er, at vi har øjne, som kan se Guds herlighed."

JUL I TOMMERUP
udgivet af
Lions Club Tommerup

Redaktion:
Finn Petersen
Hans Petersen
Niels Jørgensen
Kjeld Makholm
Søren S. Madsen

Oplag:
3.400
ISSN:
0906-7701

Billedmateriale:
Forside: Bente Ekander
Øvrigt billedemat. af forfattere,
Lokalhistorisk arkiv m.fl.

Tryk:
Vissenbjerg-Tommerup Tryk A/S
Industrivej 8, 5492 Vissenbjerg
www.vissenbjergtryk.dk
www.tommeruptryk.dk

Find også
Jul i Tommerup på
internettet:
www.julitommerup.dk

Assens Kommune er Danmarks sundeste arbejdsplads

Af Finn Brunse, Borgmester

To år er allerede gået, siden vi sagde goddag til den nye Assens Kommune. Vi er kommet godt fra start, men samtidig skal der ikke lægges skjul på, at der stadig er udfordringer og forhold, som skal forbedres. Det arbejder vi løbende på.

Lige nu arbejdes der på højtryk med den ny kommuneplan, der skal vedtages inden sommerferien 2009. En plan tegner de overordnede linjer for, hvordan og hvorhen kommunen skal udvikle sig i fremtiden.
Ligeledes arbejdes der, og er der blevet arbejdet ihærdigt med landsbyplaner og udvikling af lokalområderne, hvor Assens Kommune heldigvis er kendetegnet ved at have mange ildsjæle, der gør et stort arbejde for lokalsamfundene.

Den mangfoldighed, lokalområderne rummer i form af kreative miljøer og en stærk foreningskultur, er med til at gøre kommunen unik. Samtidig har kommunesammenlægningen også åbnet op for lyst og vilje til at samarbejde på tværs af lokalområderne og udnytte de fordele, der er ved at være blevet en større kommuneenhed. Dette udmøntes fx i samarbejde og dialog borgergrupperne imellem samt i det fælles Landdistriktsråd.

Kommuneplanen er kommunens "grundlov"

Kommuneplanen er en langsigtet plan for, hvordan kommunen skal udvikles i de næste 10-15 år. Kommuneplanen er derfor et meget vigtigt dokument – ja nærmest en slags "grundlov" i kommunen, fordi den beskriver hovedstrømninger, visioner og mål for vores udvikling indenfor alle områder frem til 2021.

Den er grundlaget for at kunne lægge en række mere detaljerede planer for kommunens udvikling. Fx hvor der skal ligge bygge- og erhvervsgrunde, hvordan lokalsamfundene skal udvikles, hvordan infrastrukturen forbedres, hvilke områder der satses på i forhold til at forbedre og udvikle kommunens turisme- og fritidstilbud osv. Alt sammen for at sikre, at Assens Kommunes visioner og målsætninger kan omsættes til handling.

Som et led i oplægget til den ny kommuneplan, har borgere fra blandt andet Verningeområdet, udarbejdet deres eget forslag til en samlet udviklingsplan for området. Her har lokale ildsjæle fået mulighed for at give et bud på, hvor Verninge som lokalområde skal bevæge sig hen i fremtiden. Arbejdet med udviklingsplanen er således et godt eksempel på, hvordan inddragelse af borgerne kan omsættes i praksis i kommunen.

Landdistriktspolitik skal vedtages

Foruden kommuneplanen er den kommende Landdistriktspolitik på trapperne.
En politik, som naturligvis skal integreres i kommuneplanen for at skabe den mest optimale sammenhæng mellem de to politikker.

Landdistriktspolitikken skal sikre udvikling og vækst i lokalsamfundene i et samspil og samarbejde mellem borgere og kommunen.

I løbet af året er borgergrupper fra både Tommerupområdet såvel som fra resten af kommunen kommet med input til Landdistriktspolitikken. Input, der især er gået på ønsker om at arbejde med og forbedre samlingsstederne i lokalområderne, infrastrukturen - herunder off. transport og trafiksikkerhed for børnene, forskønnelse af landsbyerne, styrket bosætningsindsats med nye udstykninger og ikke mindst ønsker om en aktiv markedsføringsindsats fra kommunens side. Vi forventer at kunne sende Landdistriktspolitikken i høring omkring årsskiftet.

Uændret serviceniveau

I Byrådet har der været arbejdet godt og målrettet med budgettet for 2009 hele vejen igennem, og derfor er det glædeligt, at det for tredje år i træk er lykkedes at få et budgetforlig i hus, som alle partier bakker op om.
Vi oplever et stort pres på økonomien i Assens Kommune. Alligevel er det lykkedes samlet set at fastholde et uændret serviceniveau på de store velfærdsområder. Det ændrer dog ikke ved det faktum, at der har været store udfordringer i forhold til at foretage prioriteringer indenfor budget 2009.

I forhold til Ældreområdet kan det specifikt nævnes, at udgifterne har været stigende, men i budgetforhandlingerne er det lykkes at tilføre området ekstra midler, så serviceniveauet kan fastholdes. Faktisk sikrer de ekstra midler, at det bliver muligt at visitere flere plejekrævende borgere, så de kan få den hjælp og støtte, de har behov for.

En lille charmetrold fra Agerholm Gårdbørnehave.

Assens Kommune har haft en øget befolkningstilvækst i 2007 og 2008 som følge af bl.a. Byrådets ambitiøse bosætnings- og erhvervsstrategi. Det er glædeligt, at mange har fået øje på Assens Kommune som et godt sted at bosætte sig. Mange – især børnefamilier - har i den forbindelse valgt at bosætte sig i og omkring Tommerup, hvilket har givet ekstra stort pres på institutionerne i området. For at løse pladsproblemerne har Byrådet derfor besluttet, at der nu sættes midlertidige pavillioner op ved blandt andet institutionen Mælkebøtten i Tommerup St. samt ved Overmarksgården i Tommerup.

Trods presset på økonomien, er det desuden glædeligt, at det også næste år er lykkedes Byrådet at fastholde et ambitiøst anlægsprogram, hvor der blandt andet er afsat 22.5 mio. kr. til bygning af en ny hal med integreret biblioteksløsning i Tommerup St.

Grøn, grønnere, Assens

Assens Kommune sætter - som flertallet af de danske kommuner - fokus på miljø og klima i 2009. Her har Tommerupområdet æren af at være vært for det årlige kulturlandsbytræf mellem 12 europæiske landsbyer ved en konference, der sætter fokus på bæredygtig lokal udvikling. Ligesom kommunens folkeskoler og videregående uddannelsesinstitutioner vil samarbejde om projekter, der skal sætte klima og bæredygtighed på dagsordenen.

Karla får læst dagens avis højt.

Og så bliver Assens Kommune officielt klimakommune, når vi til foråret underskriver en erklæring, hvori vi forpligter os til at reducere CO2-udledningen. Bl.a. ved at arbejde med at reducere energiforbruget i kommunens bygninger. Ambitionen er, at også Assens Kommune skal være en grønnere og mere miljøbevidst kommune i fremtiden.

I Assens Kommune skal vi dog ikke bare passe godt på miljøet - men også passe godt på vores ansatte! Derfor har kommunen etableret en sundhedsordning for alle medarbejdere, hvor de ansatte for en mindre egenbetaling har mulighed for at dyrke forskellige former for motion og andre sundhedsfremmende aktiviteter i deres fritid. Vi tror på, at jo bedre den enkelte medarbejder trives på jobbet, des bedre bliver det samlede arbejdsmiljø på arbejdspladsen, hvilket i sidste ende giver en bedre service til gavn for borgerne,

Derfor er vi også stolte af, at Dansk Firmaidrætsforbund i efteråret kårede Tommerup Hjemmepleje til Danmarks sundeste offentlige arbejdsplads. Stort til lykke til Hjemmeplejen. Der er ingen tvivl om, at vi alle i vores hverdag kan lade os inspirere af Tommerupgruppens mange sundhedsfremmende tiltag.

Med ønsket om en glædelig jul
og et godt nytår.
Finn Brunse, borgmester

Den ny kommuneplan beskriver, hvordan lokalområderne skal udvikles

Hvor stammer julen fra?

Af Niels Lysebjerg
Sognepræst i Verninge

Selve ordet Jul stammer fra før vi blev kristne. I det 18. århundrede fremkom teorier om at ordet var i familie med hjul og betød en cirkel. I grunden ganske naturligt, især hvis man opfatter ordet jul som at ved vintersolhverv fejrede man, at cirklen var sluttet Men det kommer nok snarere af det oldnordiske ord Jòl der sandsynligvis stammer fra det finsk ord Joli der betyder 'festerne', for julen var ikke bare en fest, men mange fester og religiøse ofringer.

Danerne var langt fra de eneste, der fejrede vintersolhvervet. Det gjorde man på forskellig vis over hele Europa, selv i Rom. Her holdt man saturnalier, en syv dages fest for guden Saturn, hvor man blandt andet gav hinanden, især børnene, gaver. Men derudover fejrede man vintersolhvervet, ganske lystigt, for alm. skik og brug blev sat ud af kraft de dage.

De første kristne fejrede ikke Jesu fødselsdag, da det at fejre fødselsdag blev betragtet som en hedensk skik. Men i det 4. århundrede valgte man at fejre Jesu fødselsdag, for at imødegå det arianske kætteri. (Arian var en fremstående præst i Alexandria, der ikke troede på at Jesus var Guds søn) Når man nu alligevel skulle placere en helligdag, så kunne man jo ligeså godt komme den hedenske fest, med dens syndige udskejelser, til livs, og derfor lagde man den lige midt i Saturnfesten. Efterhånden som kristendommen fandt udbredelse til resten af Europa, blev de hedenske solhvervsfester trængt bort af Kristi messe, et begreb der genkendes i de engelsktalende landes betegnelse Christ-mas, og som fortrængte det ældgamle ord yule.

Men vi faldt aldrig for ordet "Krist-messe" Det hed og det hedder stadig "Jul" Den danske teolog og kirkehistoriker Hal Koch er inde på, at danskerne aldrig har glemt deres nordiske sindelag. At vi har bevaret en folkereligiøsitet, en oprindelig religion, der skal sikrer velstand og trivsel og sundhed. Dette opnår man ved, at komme i kontakt med livets grundmagt, som i vores særlige kristne tro er blevet Gud, og kirken er det helligsted hvor man kommer i livets afgørende øjeblikke, og kirken som institution er den autoritet, der kan give en rettesnor for hvad der er rigtigt og forkert, uden at man derfor behøver at følge retningslinierne til punkt og prikke.

Det er en ganske interessant betragtning, som der ganske givet kan argumenteres for, og jeg tror at dette er mest tydeligt i julen. For de gamle nordboere havde hjemme i deres bygd, og hjemme i deres slægt. De troede på et liv efter døden, et liv hvor man blev genforenet med henfarne slægter. Ifølge overleveringen var der flere der afstod fra Kong Haralds tvangsdøbning, ud fra argumentet om, at de hellere ville være i helvede med deres frænder end alene i himlen.

Julen har altid været en fest, hvor man samledes i familien, i landsbyen, og jog mørket på flugt og fejrede lysets komme, med fest og sang og ja bægerklang og lystigheder. Nok ændrede skikkene sig lidt efter lidt, men der har altid været fest og ballade, undertiden lige rigeligt måske. I begyndelsen af det 18. århundrede forbød man, under den religiøse vækkelse pietismen, de meget farverige og folkelige julestuer. En julestue var simpelt hen en festsal hvor tønden med julebryg blev rullet ind og så gik juledagene med druk og lystige julelege, og her tænkes ikke bare på uskyldige sang-lege!

Når vi i dag holder jul, er det bedste ved julen, den tradition, der binder os til vores hjem, og til vores slægt. Vi fejrer vores liv, hinandens liv, familiens liv. Vi mærker vores rødder, når vi samles til jul og gør alle de ting som vi gjorde sidste år. Det kan være en af de største prøvelser for nygifte, hvor i hvilken slægt skal man holde jul? og de forskellige familiers jule-traditioner er ikke helt ens. Det kan være svært som voksen at måtte lære, at ens barndoms jul er tabt for altid. Derfor længes man hjem. Det er i det hele taget det bedste ved julen. Hjem er det man skal hjem til, som Jesper Klein så rigtigt sagde i en tv-reklame. Er man ensom så er julen den tid man er mest ensomme. Der er ingen familie at holde jul med. For nogen der har en familie, er julen den sværeste tid, for af en eller anden grund går det altid galt. Og i julen har alle store forventninger til, at i år skal vi være venner. Det gør derfor mest ondt når familieidyllen går i stykker i julen, for det er netop i julen, at familien skal samles. Det er familien der fejres, det er familiens fællesskab der genindstiftes og sender os videre til næste år. Det er i julen vi finder vores rødder, vores ophav. Ja vores væsens rod, et holdepunkt i en omtumlet og ofte rodløs tilværelse i en verden der er så omskiftelig og hvor værdier skiftes ud hele tiden. Derfor er julens traditioner så vigtige, også selv om de ændrer sig lidt hele tiden. Se blot på juletræet som er så undværligt. Det er en tysk skik, der blev indført i det københavnske borgerskab i begyndelsen af det 19. århundrede.

Nu kunne man få det indtryk at julen blot er julefrokoster og juleræs, og overflod af mad og gaver. Kort sagt, at julen blot er blevet en hovedløs forbrugsfest, med reminiscenser af en hedensk familiefejring. Men det er ikke rigtigt.

For Julen er også den højtid hvor langt de fleste mennesker går i kirke. Julegudstjenesten den 24. dec. er også ganske særlig, for lige netop ved den gudstjeneste, mærker vi alle, det som det i virkeligheden drejer sig om. For den handler om fællesskab, om at være sammen, og glæde sig sammen. Den aften ser vi lige ind i hinandens glade forventningsfulde ansigter, vi mærker en særlig følelse af kærlighed, af sammenhørighed. Gudstjenestens tradition med de kendte salmer og det kendte evangelium, minder os om vores egen tradition, vores egne rødder, om den slægt, det folk vi udgår fra, og vi mærker mere end det: "Slægt skal følge slægter gang, aldrig forstummer tonen fra himlen" synger vi. For i julegudstjenesten mærker vi ikke bare fællesskabet med hinanden, vores børn, vore forældre, vores søskende, vores venner og naboer, men vi mærker også fællesskabet med Kristus. Vi ved vi fejrer Jesu fødselsdag, vi fejrer at Gud tog bolig i blandt os som menneske sådan, at vi kunne få fællesskab med Gud.

Den største kristne højtid er Påske, der hvor Kristus sejrede over døden, og gav os alle evigt liv. I julen fejrer vi at Jesus kom til os som menneske. I grunden passende at fejre den levende Kristus på hans fødselsdag, og hvorfor ikke fejre den på vintersolhverv? De hedenske solhvervsfester fejrede, at den livgivende sol var på vej tilbage. For os kristne er det Kristus, der er lyset og livets kilde.

Julen er måske verdsliggjort, og man går måske lidt for meget op i fest og ballade og alt for store gaver. Men nedenunder alt dette "glitter", ja der rummer julen en urkraft, en urkraft af liv, som vi måske ikke tænker over, men når vi mærker denne urkraft, så forenes vores fortid, vores nutid og fremtid, og det rækker helt ind i evigheden, ind i det guddommelige, ja ind til Kristus. For Kristus er den kærlighed vi kan mærke inden i, den kærlighed, vi ser i hinandens glade ansigter, den kærlighed der gør os i stand til at glæde os sammen med hinanden, den kærlighed der får os til, at se ud over os selv og også tænke på dem, der ikke har så meget at holde jul for eller holde jul med, for dem må vi ikke glemme. Den kærlighed er fra Kristus, den er Kristus og den gennemstrømmer os året rundt, livet igennem, og vi mærker den især ved juletid, for den er selve julens sjæl.

Glædelig Jul fra Sognepræst Niels Lysebjerg.

Trankebar
Den tidligere danske koloni i Sydindien

Af Poul Petersen, Vestfyns Efterskole

Året var 1618. Kong Christian den Fjerde ville gerne have del i alle de rigdomme, som andre nationer fragtede hjem fra kolonierne.

Kongen lod en flåde udruste og udnævnte den unge søløjtnant Ove Gjedde som leder af en ekspedition til Ceylon. Danskerne endte dog med at sejle til Coromandelkysten i Sydindien, hvor de fik en aftale med Naiken af Tanjavur om at leje et stykke land for en årrække. Området og byen, hvor danskerne slog sig ned, hed på Tamil Tharangambadi, et lidt for svært navn for danskerne at udtale, så danskerne gav kolonien navnet Trankebar…

Rejsen til Indien havde taget 2 år. Først efter mange og store anstrengelser kom den danske ekspedition frem til Coromandelkysten. Der var ingen havn, kun en strandbred. Skibene måtte ankre op på reden og varerne sejles ind på stranden i mindre både.

Straks efter ankomsten gik danskerne igang med at opføre et fort. De havde ingen tegninger. Med sig havde de, foruden soldater, håndværkere, der var vant til at bygge fæstninger. Den kun 23 årige Ove Gjedde havde været på "borgbyggerkursus" i Holland som et led i sin militære uddannelse.

I 1622 stod et færdigt Fort Dansborg, en borg på størrelse med Kronborg- ganske mageløst! Gennem årene, der fulgte, opstod der en by på stedet med en bymur med bastioner og en voldgrav omkring fortet.

Det blev starten på 225 års dansk tilstedeværelse i Trankebar.

Og hvad var det så, man ville i Trankebar. Først og fremmest ville Kong Christian og de, der sammen med ham investerede i ekspeditionerne, fremover i Ostindisk Kompagni have krydderier, især peber, hjem til Danmark. Her kunne det omsættes med flere hundrede procents fortjeneste.

De 225 år bød på op- og nedgangstider for danskerne. I begyndelsen af år 1800 var det blevet lidt af en belastning at have en koloni så langt væk, og profitten kneb det også med. Det endte med, at man solgte Trankebar til briterne i år 1845. Den britiske periode varede, indtil Indien blev selvstændigt i 1946.

Året blev 2001. 4 fynboer havde gennem de sidste 15 år besøgt Trankebar i forbindelse med besøg på den Indiske efterskole SMK. et par hundrede km fra Coromandelkysten. De 4 fynboer, nu afdøde murermester Bent Christensen fra Vissenbjerg, tidligere forstanderpar Karin og Viggo Knudsen fra Humble Efterskole og Poul Petersen, forstander på Vestfyns Efterskole i Tommerup.

"Efter hvert et besøg i Trankebar havde vi det som tusinder af andre danske besøgende gennem årene, når de forlod Trankebar" udtaler Poul Petersen. " Det er helt fantastisk at gå ind gennem Landporten. Og pludselig befinder man sig i et lille stykke Danmark. Man går ned ad Kongensgade. Det er som hovedgaden i en lille dansk købstad, måske som Bogense eller Ærøskøbing. Efter 5 minutter har man Fort Dansborg liggende i strandkanten. Her har det ligget i snart 400 år, bygget af danskerne. Man betragter de mange danske bygninger, der siden danskerne forlod dem i 1845, nærmest har sovet tornerosesøvn . Efter nogle timer i byen har man en en lidt underlig fornemmelse over, at ingen vedligeholder de mange bygninger. Nogen må da gøre noget, enten i Indien eller også hjemme i Danmark, siger man til sig selv.

I efteråret 2001 tog vi mod til os. Vi fik den- måske lidt skøre ide- at give Fort Dansborg en omgang kalk. Men det er jo ikke noget, man bare lige gør i et fremmed land. Først skulle ideen præsenteres, og forholdene afklares hjemme i Danmark.

Efter 2 måneder sendte vi en delegation afsted til Indien bestående af Bent Christensen og Karin og Viggo Knudsen fra Humble. Med sig bragte de et brev fra Dronning Margrethe, en anbefaling fra kulturminister Brian Mikkelsen og et fint

brev med segl fra Nationalmuseet i København. Professor Bjørn Nørgaard –ham med gobelinerne- havde lovet at være vores rådgiver på projektet.

Det tog et par måneder at komme gennem det indiske bureaukrati, men pludselig en dag modtog jeg en fax fra Madras, Indien. Jeg stod nu med en godkendelse - ikke til at kalke fortet, men en renoveringstilladelse til at renovere kastellets hovedbygning. Der var stillet betingelser: vi skulle færdiggøre første del af projektet i løbet af få måneder, vi skulle ansætte Indiens dygtigste renoveringsekspert til at lede arbejdet, vi skulle benytte et bestemt firma og sidst, men ikke mindst, vi skulle selv betale for renoveringen.

Det var jo fantastisk, her stod vi med en tilladelse til at renovere en bygning, der var opført af danskerne i år 1620. Jeg skyndte mig at skrive til Dronningen. "Jeg har hermed fornøjelsen at meddele Deres Majestæt, at vi har fået tilladelse til at renovere Fort Dansborg". Men vi havde jo ingen penge. Min kone Ruth foreslog, at vi brugte vores egne sparepenge. Det er jo ikke hver dag man får sådan et tilbud. Så vi sendte dem de næste måneder lidt over 100.000 kr. af vores egne midler.

Dernæst holdt vi stiftende generalforsamling i Foreningen Trankebar på Vestfyns Efterskole. Vi stiftede en forening med det formål dels at renovere de gamle danske bygninger i Trankebar og dels at støtte udviklingen i vores gamle danske koloni.

Den 2. juli 2002 rejste vi til Trankebar og holdt en helt formidabel indvielse af den nyrenoverede del af Fort Dansborg. Med os fulgte et TV-hold fra DR, der producerede en udsendelse til "Dags Dato".

For første gang i årene siden 1845 vajede Dannebrog fra kastellets tårn ved siden af det indiske flag, og vi sang de 2 landes nationalsange. Vi stod der med tårer i øjnene og så flagene gå til tops.

Lige inden vi rejste til Indien, kom der gang i økonomien. Der kom et beløb fra Dronning Margrethes og Prins Henriks fond, og 2 andre danske fonde bevilgede hver 100.000 kr.

Efter 2 år var hele Fort Dansborg renoveret med hjælp fra den indiske stat.

Vi bad om et samarbejde med Nationalmuseet og den daværende direktør rejste til Trankebar for at bese vores arbejde med fortet. Vi fik megen ros for det udførte arbejde.

Siden er det gået stærkt. Året efter tog Foreningen Trankebar fat på i samarbejde med Nationalmuseet at renovere gravsteder på Nygade Kirkegård. Vi gik aktivt ind i arbejdet på at renovere den gamle danske guvernørbolig og indledte forhandlinger om at købe den tidligere danske læge Van Theiligens hus i Kongensgade. Møbler blev renoveret i Zionskirken og flere projekter blev igangsat i Foreningen Trankebars navn. En del af foreningens medlemmer købte et gammelt hus i Dronningensgade og lod det renovere, så vi havde en base, når vi kom til Trankebar.

Galathea 3 var det næste store projekt. Vi havde aftalt med Galatheafonden, at Foreningen Trankebar i samarbejde med de Danske Marineforeninger skulle tage imod, når ekspeditionen som planlagt anløb Trankebar… I 1845 var det Kaptajn Bille, der som leder af Galthea 2 strøg Dannebrog fra Kastellets top, før briterne overtog Trankebar. Vi havde glædet os meget, men de famøse danske mohammedtegninger kom i vejen. Ruten blev lagt om. Iflg. Haslund Christensen, Galatheafondens formand, turde de ikke nærme sig de muslimske lande med et dansk krigsskib. Pokkers ærgerligt…

Den næste store begivenhed antraf en 2. Juledag. Tsunamien .

Vi fik en opringning fra Trankebar, at tsunamien havde udslettet hele fiskerlandsbyen. Godt 700 mennesker var døde og mange flere gjort hjemløse.

Et af vore københavnske medlemmer skrev en mail: ”hvad gør vi i foreningen Trankebar? Hvis vi laver indsamling, så sender jeg de første 1000 kr.” Næste morgen startede vi indsamlingen til de nødlidende i Trankebar. Efter 2 måneder havde vi indsamlet en halv million kr. Det var helt fantastisk, som folk ville hjælpe. Jeg tog til Trankebar i februar for at se på behovet for hjælp.

Vi havde egentlig som førsteprioritet villet købe nye både til fiskerne, da en stor del af deres flåde var blevet ødelagt..

Mødet med Trankebar efter tsunamien var et chok. Regeringen havde klaret det første behov.

Givet mad og klæder til fiskerne og ladet en midlertidig baraklandsby opføre. Trankebar var i chok. Fiskerne turde ikke gå på havet, og NGO`er fra hele verden stod på det nærmeste i kø for at hjælpe. Vi holdt flere møder med fiskernes organisationer og spurgte dem ligeud, hvad deres behov var, efter at flere havde tilbudt dem nye fiskerbåde . - Det store ønske var, om vi kunne hjælpe dem med at få bygget en kystsikring. Ikke blot et værn mod tsunamier, men også en beskyttelse af byen mod de tyfoner, der hvert år hærger området. Vi sendte en ansøgning til den indiske regering om tilladelse til at lave kystsikring og fik forklaret de mange givere af nødhjælpen, at fiskernes ønske ikke var flere fiskerbåde, men kystsikring. Det følgende år påbegyndte vi en granitkystsikring langs stranden.

Lastbilerne kørte på det nærmeste i døgndrift i et par måneder. Hver morgen kom nye lastbiler læsset med granit gennem Landporten, kørte ned på stranden og læssede de store granitblokke af.

Året efter fortsatte den indiske regering projektet, og vi kan nu glæde os over at ca. 1,2 km kyst er blevet beskyttet.

Efter tsunamien blev vores forening kontaktet af firmaet Bestseller, der ønskede at indgå i et samarbejde med os i Trankebar.

Nu skriver vi 2008. Foreningen Trankebar har omkring 300 medlemmer. Vores formand Karin Knudsen glæder sig over, at der hele tiden kommer nye interesserede til, både fra Danmark og fra udlandet, der gerne vil støtte vores arbejde.

Min kone Ruth og jeg besøgte Trankebar i den forgangne sommer.

Der er virkelig sket en udvikling efter tsunamien. Fiskerne er igen kommet på havet og lander hver dag fisk, der sælges på auktion på stranden. Mobiltelefonen har også gjort sit indtog i Tamil Nadu, så fiskerne, inden de kommer ind, kan forhøre sig om priserne, så de ved om de skal lande fisken længere oppe ad kysten.

Nationalmuseets Trankebarinitiativ, et kæmpeprojekt, der blev søsat i Galetheas navn, har bragt mange forskere til Trankebar. De fleste ideer til forskningsprojekterne har vi i al beskedenhed givet dem. Om kort tid går renoveringen af Guvernørboligen i gang. Her skal der være historie og turistcenter. Bestseller er ved at købe Van Theiligens Hus. Vores forening har fået lovning på i bygningen at kunne indrette et fiskeri- og søfartsmuseum i samarbejde med Strandingsmuseet i Thorsminde, når Bestseller har renoveret bygningen. Dansk Skolemuseum har fået lov til at lave udstilling på Fort Dansborg. Bestseller Fonden har efter tsunamien skabt store og små udviklingsprojekter, der involverer omkring 2000 kvinder. Et hold kvindelige murere har renoveret flere bygninger i Guldsmedgade. Et andet hold kvinder står for renholdelse af Trankebar. Som et pilotprojekt har 1000 husstande fået spande til sortering af affald - noget ganske nyt i Indien - og det virker! Hver morgen bliver gaderne fejet.

Trankebar inden for bymuren er blevet ren.

Bestseller har også bygget en ny skole lidt uden for Trankebar til lavkastebørn.

For 2 år siden fik vi ved hjælp af den kendte vragdykker Gert Normann undersøgt en del af kysten foran Fort Dansborg, hvor skibene gennem 225 år har ligget for anker. Vi har nu et kort med nøjagtige GPS positioner, hvor der med sandsynlighed ligger spændende ting på havbunden. Så et planlagt marinarkæologisk center på vores nye søfartsmuseum i Van Theiligens hus vil have en opgave at gå igang med,

når dykkere fra Danmark går videre med at støvsuge havbunden for genstande fra kolonitiden.

Vores forening har den glæde, at mange har hjulpet os efter at vi fik vendt udviklingen i Trankebar. Dronning Margrethe følger projektet tæt og i år 2004 blev vi 4 initiativtagere inviteret ind på Amalienborg for at fortælle Majestæten om projektet.

Danmark har netop indgået en partnerskabsaftale med Indien på mange forskellige områder fra kultur til undervisning og til handel. Indien er med sin kæmpebefolkning et kæmpemarked for danske virksomheder i fremtiden, hvis vi forstår at udnytte det fornuftigt.

Med Trankebar har vi et trinbræt til Indien, og vel at mærke et positivt trinbræt. Danskertiden betragtes nemlig af de lokale i Trankebar som en god periode og stort set alle, vi møder i Trankebar udtrykker glæde over, at danskerne igen er kommet til Trankebar.

Siden vi startede vort engagement i Trankebar med primitiv overnatning i sovesal, er der kommet 2 luksushoteller og et middelklassehotel i byen med samlet ca. 50 sovepladser.

Den indiske regering har udnævnt Trankebar til "Major Tourist Destination" og har bevilget et beløb på 30 millioner danske kroner til byudvikling, der blandt andet skal bruges til rent drikkevand, el og kloarkering.

Det er vores håb i Foreningen Trankebar at udviklingen vil gå i en retning, som vi danskere kan være stolte af, og at mange danskere vil have fornøjelsen af at besøge det lille stykke Indien vores tidligere handelsstation Trankebar, der i 225 år var den fjerde største by i det danske kongerige."

Det som startede som en lidt skør ide om at give Fort Dansborg en spand kalk, har efterhånden udviklet sig til et kæmpeprojekt med mange aktører".

Et medlemskab til Foreningen Trankebar koster 125 kr. årligt.
Indmeldelse i foreningen kan ske på:
www.trankebar.net

En gave til mor

Stilkonkurrence 2008

Stilkonkurrencen mellem elever fra 9-kl., som i år blev afholdt for 2. gang, havde som emne "Et juleeventyr anno 2008".

Konkurrencen blev vundet af Rikke Blom Jørgensen fra 9.b på Tallerup Skole med stilen "En gave til mor".

Andenpræmien tilfaldt Anna Wolf fra 9.a, ligeledes Tallerup Skole med stilen "Karl Hansens jul"

Præmieorverækkelsen fandt sted på Tallerup Skole torsdag d. 30.10.2008 hvor Niels Jørgensen fra Lions Club overrakte vinderne deres præmier.

En gave til mor

Der var en gang et lille land, som lå langt mod vest. Landet var dækket af et lag glitrende rimfrost, fra natten forinden, og alle de juleglade mennesker var for længst søgt ind i deres hjem for at undgå kulden. Det var den 21. december, og alle glædede sig til højtiden, der ventede dem lige rundt om hjørnet. Alle på nær en. En 16årig pige ved navn Louise sad og rodede febrilsk gennem nogle reklamer fra diverse butikker. Louise havde for længst købt julegaver, men der manglede stadig en, og hun havde kun 3 dage tilbage til at finde den perfekte gave til hendes mor.

Hendes forældre var blevet skilt for tre år siden, og siden da havde hun boet hos hendes mor, men denne jul skulle hun holde sammen med sin far. Det var første gang, hun ikke skulle holde jul sammen med hendes mor, og på trods af hvor meget hun glædede sig til at være sammen med hendes far, var hun stadig lidt trist over at skulle efterlade hendes mor til sig selv på juleaften. Derfor havde hun bestemt sig for at finde den perfekte julegave til hende.

og hendes taske stod stadig åben, ved siden af sovesofaen var stadig stod slået ud og fyldte det hele. Hun satte tasken op på sovesofaen og begyndte at rode den igennem. Allernederst i tasken lå hendes pung, som virkede utrolig let, i forhold til hvad den plejede. Louise åbnede den, og så at hun kun havde 50 kr. tilbage, hvilket hun ikke kunne bruge til meget, fordi at det kostede mere bare at komme fra og til byen, hvor hun ville købe gaven.

Derfor ringede hun til hendes far, som var på arbejde, men desværre tog han ikke sin telefon. Da hun indså, at der ikke var megen hjælp at hente fra hendes far, valgte hun at ringe på ved underboen. Der gik flere minutter, før at døren blev åbnet af en ældre dame i kørestol. Damen smilede venligt da hun så Louise, for det var ikke så tit, at hun fik besøg længere. Damen bød Louise indenfor i hendes lejlighed og spurgte, hvad hun kunne gøre for hende. Louise kiggede rundt i den lille lejlighed, der virkede alt for lille til en dame i kørestol, og fortalte så om hendes problem. Da hun havde fået talt ud, kiggede damen på hende med et blik fyldt med medlidenhed og smilede let. Damen lovede at hjælpe hende med at finde den perfekte gave til hendes mor, hvis hun ville gøre hende en lille tjeneste. Louise sagde med det samme ja, men hun var stadig nervøs for, hvad den ældre dame ville forlange af hende. Damen begyndte at fortælle en historie, om dengang hun var en ung pige på Louises alder, i historien fik pigen en grammofon af hendes forældre i julegave. Den ældre dame kørte over til en stor egetræsreol, hvor der stod en gammel, sort grammofon. Det var grammofonen, hun havde fået i julegave, dengang hun var på Louises alder, men desværre virkede den ikke længere. Damen forklarede Louise, at grammofonen manglede 3 små

Den næste dag besluttede hun sig for at finde ud af hvor mange penge hun havde, til at købe gaven for. Derfor gik hun ind i stuen, hvor hendes rygsæk stod. Hun var kommet til faderens lejlighed dagen før,

dele, som ved et uheld var faldet af, da hun flyttede ind i lejligheden for 20 år siden. Louise kendte tilfældigvis en pensioneret mekaniker, som hun håbede ville hjælpe hende. Louise takkede damen, og skyndte sig hen til hans lejlighed et par gader væk med grammofonen under armen.

Den pensionerede elektriker ved navn Ole som var en gammel ven af familien, åbnede døren og så glædeligt overrasket ud, da han så den unge pige stå i hans trappeopgang. Ole bød hende ind i lejligheden og fandt en dåse med pebernødder frem. Louise viste ham den gamle grammofon og spurgte, om han kunne reparere den. Ole tog grammofonen op og kiggede den igennem, og han kunne til sidst konstatere, at den manglede 3 tandhjul. Ole bad Louise vente hvor hun var, mens han gik hen og kigge efter nogen tandhjul, der kunne passe til den ældre dames grammofon.

Da han vendte tilbage, havde han 3 nye, skinnende tandhjul og en grammofonplade med. Han satte tandhjulene på plads, placerede grammofonpladen på grammofonen, og straks begyndte "Elvis" at lyde i Oles stue. Louise takkede ham mange gange, ønskede ham glædelig jul og lovede at besøge ham igen, inden hun igen tog tilbage hendes mor efter nytår.

Da hun nåede tilbage til den ældre dames lejlighed, stod døren åben, og ud strømmede en dejlig lugt af nybagte brunkager. Louise bankede let på døren og gik ind, da hun ikke fik noget svar. Damen sad i køkkenet og ventede på hende, mens hun læste i en bog. Louise satte grammofonen ned på bordet, og uden et ord satte damen en gammel plade på grammofonen, og da lyden af "Jingle Bells " begyndte at fylde lokalet, lyste hendes øjne af glæde og gamle minder. Louise blev helt glad inden i ved synet af den ældre kvindes glæde. Damen så på hende med glæde, og sagde, at hun nu med glæde ville hjælpe hende. Hun kørte ind til hendes kommode og fandt noget fint, gammelt brevpapir, med små nisser, frem. Louise så forundret til mens hun lagde det foran hende. Damen fortalte, at det altid er tanken der tæller, når man skal give en gave, derfor skulle hun skrive præcis, hvad hun følte. Louise følte sig lidt snydt, men blev alligevel og skrev brevet, fordi der var så hyggeligt hos den ældre dame. Da Louise var færdig med at skrive sit brev, tændte damen et lille stearinlys og holdt et lille stykke lak over, indtil der smeltede et lille stykke ned over konvolutten. Louise ridsede et lille L i lakken, og nu syntes hun enlig ikke, at det var en så dårlig ide alligevel. Louise takkede damen mange gange og ønskede hende en glædelig jul, men inden hun gik, stak damen hende en dåse med nybagte småkager i hånden på hende og bad hende hilse hendes far.

3 dage efter, altså den 24. december, åbnede Louises mor brevet. Hendes øjne blev fyldt med tårer, da hun læste de smukke ord, hendes datter havde skrevet. Det var i sandhed den bedste julegave, hun fik.

Tommerup
cultural village of europe 2009

Af Lone Akselsen

Midten af Fyn
et vidunderligt syn
som vi deler
hver en'ste dag

Dagen forsødes
af men'sker der mødes
det er herligt at leve her
i venners lag

Kulturlandsby Tommerup, Danmark
Det vi holder af,
Det' her vi er fra
Kulturlandsby Tommerup, Danmark
I 2009
Da kommer Europa forbi.

Vi danser folkedans i Pergine Valdarno i Italien og i Palkonya i Ungarn. Det ender næsten altid med en fællesdans.

Disse vers har vi, i Kulturlandsbyforeningen Tommerup, sunget hver gang vi har været samlet og når vi har været på vores ture rundt omkring til de europæiske landsbyer, der hvert år siden 1999 har skiftes til at være kulturlandsbyer og dermed værter for besøgende fra 11 andre landsbyer fra lige så mange lande.
Vi har hele tiden følt at den dag, det var vores tur, lå langt ude i fremtiden. Men nu er turen kommet til os, til næste år bliver Tommerup (hele den gamle Tommerup Kommune) cultural village of europe 2009.
Det har vi i foreningen glædet os meget til. Vi er godt i gang med at forberede arrangementerne som vil løbe af stablen i 2009.
Vi får ca. 500 gæster fra 11 europæiske landsbyer. Besøgende vil fordele sig på fire weekender: En i maj, juni, juli og den sidste i august.
Ti gange har vi fra Tommerup besøgt forskellige landsbyer.

Et par spanske piger fra Porruâ blev inspireret af Dannebrog til en dans.

Franske spillemænd fra Mellionec giver en afskedssalut da vi rejser fra Aldeburgh i England.

Ja… Hvordan får man råd til rejsen

Overalt hvor vi har været har musik og sang været i højsædet. Det er et sprog vi alle forstår uanset nationalitet. Her synger vi i Palkonya i Ungarn

I Schachdorf Ströbeck i tyskland, spiller de skak på torvet med levende brikker.

Op imod 400 mennesker fra Tommerup og omegn, har deltaget i turene, mange har været med flere gange. For nogle er det blevet en hel livsstil at være med, andre har måske kun været med en eller to gange.

Men for alle gælder det, at vi er blevet mødt med en utrolig gæstfrihed over alt. Vi har på alle turene været privat indkvarteret og på den måde fået mulighed for, på nærmeste vis at følge livet i familier rundt omkring i Europa. Vi har fået oplevelser, som vi aldrig kunne have fået som almindelige turister.

Til næste år er det vores tur og vi håber selvfølgelig, at vi også her i Tommerup kan få folk til at åbne deres hjem for gæster fra hele Europa, vi er sikre på at de får en oplevelse som de vil huske lang tid fremover, måske også et nyt venskab.

Vi har gennem årene besøgt landsbyer i Holland, Frankrig, Italien, Tjekkiet, England, Grækenland, Estland, Østrig Tyskland, Ungarn og Spanien.

Vi har fantastiske minder fra alle årene. Det kan være svært at fortælle om alle oplevelserne, som har budt på sjov og ballade, eftertænksomhed, indsigt og venskaber for livet.

I England har de sct. Jørgen og dragen.

I Porruâ i Spanien mødte vi denne gnom, da vi var ude at vandre i bjergene omkring landsbyen.

I Danmark har vi Roselil og hendes moder.

Dans er også et sprog vi alle forstår uanset nationalitet.

Eksternt udviklingsråd som dynamo for hele Assens

Af Inge Dahl, direktør

Baggrund

I forbindelse med kommunesammenlægningen tog de 6 kommuner afsæt til at skabe en effektiv ramme omkring den fremtidige organisering af indsatsen på erhvervs- turist- og handelsområdet.

Forarbejdet blev gjort i tæt dialog med erhvervsrådene, turistforeningerne og handelsstandsforeningerne.

Resultatet blev etableringen af Udviklingsrådet. Et offentligt-privat samarbejde.

Rådet består af organisationer (ex. Tommerup Erhvervsråd, Glamsbjerg handelsstandsforening) og direkte medlemmer – ex. Tommerup Trælast, Tommerup Apotek, Tommerup Erhvervspark, Tommerup Elektronik, Build a Bear, Vissenbjerg Storkro, Plum, Danfoss etc.

Virksomhedsbesøg

Udviklingsrådets formand, bankdirektør Arne Jakobsen, Vestfyns bank, borgmester Finn Brunse, og undertegnede besøgte de 40 største virksomheder fordelt i hele kommunen.

Tommerup har her nogle markante virksomheder, som vi havde stor glæde af at besøge. Tommerup Erhvervspark er et unikt sted, hvor virksomheder – både store og små - kan komme med i et fællesskab med super service og professionel sparring. Her besøgte vi både direktøren for erhvervsparken men også Build a Bear. ”Bamseland” er et fantastisk koncept. Der springer nok rigtig mange bamser over disken her i juletiden.

Tommerup Elektronik og Tommerup Trælast er andre markante virksomheder. Elektronikken på grund af sine flotte opfindelser og Trælasten ikke mindst på baggrund af den enestående udvikling på e-handel. Et spørgsmål som vi også har forsøgt at formå detailhandelen til at tage op.

Tommerup Erhvervsråd med Niels Pedersen i spidsen indgår i bestyrelsen for Udviklingsrådet, og har her mulighed for at påvirke både strategi og handlingsplan. Tommerup Apotek deltager ligeledes aktivt i arbejdet.

Desværre valgte handelsstandsforeningerne i Tommerup og Tommerup St. at spare pengene til kontingent til Udviklingsrådet. Vi håber, I får lyst til at deltage igen senere.

Jeg kunne ønske at flere gav sig tid til at se sig omkring på denne måde. Det er en rigtig god øjenåbner.

VÆR MED HVOR DET SKER

Udviklingsrådet arbejder aktivt med iværksætteri og vækst for virksomheder i hele Assens Kommune.

Vi står for

- Nem og hurtig adgang til forretningsudvikling
- Et stærkt netværk og branchekendskab
- Bæredygtig udvikling i erhvervslivet
- Udviklingsrådet er et partnerskab mellem erhvervslivet og Assens Kommune.
- Et medlemskab af Udviklingsrådet gør din virksomhed til et stærkt kort i den lokale erhvervsudvikling.

VISION

Udviklingsrådet sætter Assens på landkortet som et attraktivt sted, hvor der er dynamisk spillerum for høje visioner.

Udviklingsrådet bringer de virksomheder, organisationer og ildsjæle sammen, der kan levere brændstof til fornyet tænkning og vækst i Assens.

Udviklingsrådet skaber netværk af personer og organisationer, der bidrager til at udvikle virksomheder og erhverv bredt set - og skaber innovation og iværksætteri, der er langtidsholdbar.

IVÆRKSÆTTER: Jeg fandt mine blinde punkter

- Opstart af egen virksomhed – i mit tilfælde den mobile frisørsalon – kræver masser af forarbejde. Gennem mine møder med direktøren for Udviklingsrådet blev jeg stillet overfor mange spørgsmål, som fik mig til at tænke. Det var en meget afklarende proces, hvor jeg i arbejdet med min forretningsplan blev bevidst om kundegrundlag, markedsføring, produkter, startkapital osv.

- Selv om det var en stor opgave, gav disse møder mig masser af ideer til fx markedsføringen. Undervejs har det været rigtig godt, at jeg har kunnet ringe eller sende en mail, ligesom jeg har fået gode råd omkring revisor- og advokatbistand.

- Jeg har fået meget ud af at deltage i Iværksætterafterne og høre om andre iværksætteres erfaringer.

Mobilfrisør Camilla Egebjerg

IVÆRKSÆTTER: Styrkelse af mine svage punkter

- Udviklingsrådet har været en kæmpe hjælp i min etableringsfase. Ved et arrangement i Væksthus Fyn, Fredericia, mødte jeg direktøren, og blev klar over, at der i Assens var en lokal og personlig iværksætterrådgivning, som jeg har manglet i mange år.

- I Udviklingsrådet har jeg fået en meget direkte rådgivning, som ikke går uden om de svære spørgsmål, fx ”kan du sælge varen?” De konfronterende spørgsmål stilles ikke med det formål at slagte mig, men ene og alene for at hjælpe mig til en sund forretning. Processen har gjort mig bevidst om mine svagheder, men fordi det foregår i trygge rammer, har jeg fundet ud af, hvordan jeg styrker mig selv på de punkter.

Med rådgivning i regnskab, budget og personlighedstest er jeg kommet rundt om alle facetterne ved opstart af egen virksomhed.

Jakob Freud-Magnus, Glamsbjerg, konsulentvirksomheden Good Thinking

HANDLEKRAFT:
Et løft for erhvervslivet og kommunen

- Danmark har brug for handlekraft. Derfor er Udviklingsrådet i Assens alle tiders organ. Her er en dynamisk, resultatorienteret direktør, der forstår erhvervssproget, og ikke fortaber sig i akademiske udredninger.

- For Bioenergisektionen, Dansk Landbrug, er det vigtigt med stærke lokale og regionale samarbejdspartnere, der aktivt arbejder for fremme af bioenergifremstillingen til gavn for miljøet. Udviklingsrådet er i den sammenhæng en central medspiller, der kan være bindeled til både kommunen og erhvervslivet.

- At være kommune eller erhvervsvirksomhed i dag kræver, at man er på forkant med udviklingen. Det er Assens med Udviklingsrådet.

Hans Stougaard, landmand, formand for Bioenergisektionen i Dansk Landbrug

TURISME:
Her er vi midtpunkt

- Det kan godt være, at vi geografisk hører til i yderområdet af Assens Kommune. Men i Udviklingsrådet er vi blevet modtaget som et midtpunkt. Vores ideer tages alvorligt, og vi har i Udviklingsrådet en meget vigtig sparringspartner.

- Det gælder når vi står overfor et konkret problem som fx ansøgning af midler, eller når det handler om markedsføring af os selv og turismen i Assens.

I Udviklingsrådet har man en lyst til at tænke nyt og gå nye veje. Inden for turisterhvervet er Udviklingsrådet et vigtigt samlende organ, der på sigt kan medvirke til endnu større synlighed om Vestfyn.

- Med Udviklingsrådet som ny samarbejdspartner er der blevet kort fra tanke til handling.

Klaus Dræby,
direktør Terrariet, Vissenbjerg

BINDELED:
Vejen til de rette kontakter

- I Cremo Ingredients vil vi gerne bidrage til at få folk i gang på arbejdsmarkedet, fx gennem arbejdsprøvning. Udviklingsrådet har hjulpet os med at knytte de rette kontakter til Jobcentret og dermed sætte initiativet ind i en struktur.

- Desuden har vi med assistance fra Udviklingsrådet etableret en god forbindelse til Teknisk Forvaltning i den ny kommune. For en produktionsvirksomhed som vores er det særdeles vigtigt i forhold til miljøspørgsmål og eventuelle udvidelser.

- På sigt forestiller vi os, at Udviklingsrådet kan være med til at skabe konstruktive ERFA-grupper på tværs af virksomheder. At vi fx kan gøre en fælles indsats på uddannelsessiden og gå sammen om et IT-kursus for medarbejderne. Derudover kan Udviklingsrådet for fremtiden blive en vigtig faktor, når det handler om at tiltrække arbejdskraft til Assens.

Klaus Jeppesen,
fabrikschef Cremo Ingredients

FORMIDLING:
Helhedsorienteret erhvervsudvikling

- Udviklingsrådet er et samlende organ, der kan være med til at sikre en helhedsorienteret, visionær erhvervsudvikling, som ikke går specifikt på vores eget fagområde. Og jo bedre erhvervsudvikling, jo lettere er det at rekruttere arbejdskraft.

- Plum er en produktionsvirksomhed, hvis udvikling i høj grad er baseret på ideer og generering af viden. Derfor skal vi også kunne tiltrække den højtuddannede arbejdskraft. Gennem Udviklingsrådet kan vi sammen med andre virksomheder være med til at skabe flere videnstunge arbejdspladser i Assens. Det er vigtigt, at vi både er et attraktivt område for den højtuddannede kvinde og hendes højtuddannede ægtemand. Begge skal kunne se spændende jobperspektiver på Vestfyn.

- I det hele taget skal vi have fingeren på pulsen i forhold til fremtidens medarbejdere. Her kan Udviklingsrådet spotte nye trends, og fx se på hvilke krav, der stilles til en moderne arbejdsplads. Der må tænkes på bæredygtig udvikling og gode forhold inden for både bolig, skole, fritid, uddannelse osv. Det handler om, at vi skal være en attraktiv arbejdsplads, både for produktionsmedarbejderen og kemiingeniøren.

- Som enkeltvirksomheder kan vi en del, men i fællesskab kan vi opnå en synergieffekt til gavn for alle parter.

Poul Bertelsen,
direktør Plum A/S

UDVIKLING:
En langsigtet strategi for området

- På det indirekte plan kan Udviklingsrådet bidrage til at gøre Assens til et attraktivt sted for både virksomheder og tilflyttere. Fx ved at udvikle havneområdet i Assens, så moderne familier kan bosætte sig i en ren og naturskøn by.

- Ved at skabe en langsigtet strategi for udvikling i området kan Udviklingsrådet være med til at tiltrække både tilflyttere og virksomheder.

- For en global virksomhed som vores er infrastrukturen helt central. Så her er et område, hvor der kan sættes ind, for at opnå vækst. En udbygning af vejnettet i kommunen vil forbedre adgangen til fx de store byer og lufthavne, og så vil det være nemmere at få højtuddannede til at bosætte sig i området.

- Interacoustics beskæftiger i dag 170 personer i Assens, hvoraf over 30 af medarbejderne er højtuddannede. Det er væsentligt for virksomheder, der beskæftiger sig med videnstunge områder, at kunne tiltrække mennesker med en høj uddannelse. Og her spiller forhold som gode skoler, mulighed for fritidsinteresser og et rent miljø ind.

Leif Madsen Pedersen,
direktør Interacoustics

Glædelig jul!

Jeg vil gerne sige rigtig mange tak for invitationen til at skrive dette indlæg, og vil gerne benytte lejligheden til at ønske jer alle en rigtig glædelig jul.

Hvis I har lyst til at høre mere om Udviklingsrådet, f.eks. til et møde i erhvervsrådet eller i handelsstandsforeningen, eller som forleden i Lions klubberne, er I velkomne til at kontakte mig. I kan læse mere på www.udviklingsraadet.dk Her finder I også vores aktivitetskalender.

UDVIKLINGSRÅDET
fra vision til handling

Bedste hilsen
Inge Dahl

Vestfyns Efterskole

VIRKSOMHEDSPORTRÆT

Alle bliver ikke mesterkokke, men på Vestfyns Efterskole flytter vi verden sammen.

Det hele startede i 1983. En idè. En skolekreds. Ejner, der kom forbi og ville sælge 14 tønder land. En slutseddel skrevet på en serviet. En sparekasse, der gav lån. En velvillig kommune og Hans Storm, der tilbød at bygge en skole på den bare jord med eget rensningsanlæg til spildevand. Der var lige blevet høstet og dagen efter gik Hans Storm i gang med at opføre 3 små bygninger til en pris af 1,2 million. Den 2. oktober 1983 ankom de første 24 elever- 12 piger og 12 drenge.

Siden er det gået stærkt. Den lille efterskole på Tommerup Nørremark er vokset år for år. I dag råder skolen over 2000 kvadratmeter. Udover forstanderparret Ruth og Poul er der 4 fuldtidsansatte . Eleverne kommer fra hele landet.

Vestfyns Efterskole er stadig landets mindste, skønt elevtallet er vokset til omkring de 30 drenge og piger mellem 14 og 18. Skønt faciliteterne er blevet bedre, er dagsprogrammet stadig næsten det samme, som da eleverne bevægede sig ad en enkelt flisegang mellem 3 små bygninger med ler omkring. En skoledag, der starter kl. 7 om morgenen og en dag, hvor eleverne udover de boglige fag har praktisk nødvendige opgaver, der gør, at den enkelte elev føler, at hans eller hendes indsats er uundværlig for at skolen kan fungere. Skolen bliver opvarmet med brænde. Der er Røde Danske Malkekøer i stalden og får på marken. Eleverne er med til at dyrke grøntsagerne. Middagsmaden startes med en sang, hvorefter kokken præsenterer dagens måltid, frembragt af eleverne. Omsætningen er i dag lidt over de 5 millioner. Skolen har aldrig haft en kassekredit til driften, men bliver drevet efter et godt gammelt "husmandsprincip", at man først bygger, når man har penge til det. Efter 25 år har skolen betalt alle sine faste lån og er gældfri. "Det giver en vis frihed" siger Poul Petersen, der, sammen med Ruth Klit Poulsen og skolens bestyrelse, har stået i spidsen

for efterskolen i 25 år. ”Jeg er så heldig at være gift med Ruth, der udover at være læreruddannet fra Odense Seminarium, også er tidligere købmandsdatter. Ruth har stået for regnskabet, og da vi ikke havde råd til at købe en skrivemaskine, ja, så købte vi den selv. Vores børns legeværelse måtte lægge plads til en gammel kopimaskine i de første par år, og lærerne kom over til os for at tage kopier. Vores tavler var de gamle 4 meters tavler fra Tommerup skoles depot, der blev savet op til 4 mindre tavler, og vores første bøger var også de bøger, man havde kasseret på de lokale skoler. Klapstolene og servicet blev købt i Bilka, og vi vaskede op i hånden de første 16 år. Vores første spisesal var på 40 kvadratmeter og fungerede samtidig som undervisningslokale. Det rummede fint 67 pensionister til kaffebord og fællessang + et par elever.

”Uden Ruth var det aldrig gået. Udover regnskaberne, pasning af vores 3 børn og nattevagten ugens 6 dage, var hun den, der kom med mange af de gode ideer, som vi udviklede vores skole med. Hun var altid parat til at træde til, når vi enten havde brug for en engelsklærer, eller dyrene skulle passes i sommerferien. Fra begyndelsen gjorde vi meget ud af at tage vores elever med i det lokale kulturliv og samtidig lægge hus til kulturelle arrangementer af forskellige art. Vores styrke var, at vi hverken var dybt religiøse eller politiske. På Vestfyns Efterskole kunne man være på “neutral grund”. Til vore store glæde har vi altid kunnet trække folk til, og vi er blevet utrætteligt ved gennem alle årene.”

At være lærer på Vestfyns Efterskole kræver sin mand eller kvinde. Som Lone Akselsen, der var lærer på skolen de første 5 år, udtalte til 25-års jubilæet: ” Efter tiden på Vestfyns Efterskole kan jeg klare alt”. Vores lærere skal være tusindkunstnere. Udover at de skal være fagligt gode, skal de kunne lide at arbejde med unge mennesker. De skal være omstillingsparate, da vores verden bevæger sig meget hurtigt. Samtidig har man som lærer på Vestfyns Efterskole mulighed for at have stor indflydelse på skolens dagligdag, både hjemme på Tommerup Nørremark og ved skolens mange rejser ude i den store verden.

Fra august 2009 tager Ruths og Pouls datter Marie over. Marie er, ligesom Poul, uddannet på Den Frie Lærerskole i Ollerup. I oktober måned blev den nye forstanderbolig færdig, og her skal Marie bo sammen med sin mand Henrik og deres tre børn August, Cæcilie og Malthe. Et forstanderskifte vil altid medføre forandringer, men som udgangspunkt vil Marie arbejde på at holde fast i skolens grundlæggende værdier. ”Vi er selvfølgelig nødt til at forny os, men for eleverne vil dagligdagen i store træk være den samme som for 25 år siden. Der skal stadig laves mad og vaskes op, der vil være boglige timer, dyrene skal fodres og der skal hugges brænde for at vi kan holde varmen”, udtaler Marie.

I løbet af det næste skoleår vil Marie være ”i lære” som forstander, og den tid er godt givet ud, for der er mange praktiske ting, som skal overvejes og nytænkes. ”Mine forældre har altid drevet skolen som deres egen lille købmandsbutik, med kontor hjemme i deres eget hus, og en telefonlinje, som var åben døgnets 24 timer”, fortsætter Marie.

De mange velfungerende tidligere elever, er et godt bevis på, at den lille efterskole på Tommerup Nørremark har sin berettigelse.

Årets julekonkurrence

JULEGAVE·KONKURRENCE: Hjælp julemanden med at finde sine hjælpere, der har gemt sig rundt omkring i julehæftet. Klik dig ind på: **www.julitommerup.dk** - og fortæl på hvilke sider mus, nisser og nissepigerne gemmer sig, så deltager du i konkurrencen om en flot julegave. Du kan læse mere på: **www.julitommerup.dk**

Tommerup Svømmeklub Vandpolo

ÅRETS SPORTSPRÆSTATION

Af Karl-Emil Greve
Tommerup Svømmeklub Vandpolo

Tommerup Svømmeklub har eksisteret siden 1975, hvor klubben så sin begyndelse samtidigt med at svømmehallen var færdig bygget. Svømmeklubben har i alle årene været garant for at kommunens indbyggere kunne sende deres børn til undervisning for at lære at svømme. For de børn og unge hvor det ikke var nok at svømme motionssvømning har klubben også haft special hold, så som undervandsrugby, udspring, synkro, konkurrence og vandpolo.

Det begyndte i 1978

Vandpoloen startede i Tommerup i 1978 - 1979, hvor daværende konkurrencetræner Kathe Gravgård og Carsten Storm opfordrede flere af svømmerne til at starte på vandpolo med Carsten som træner – Carsten spillede selv 1. div. vandpolo i OSLF (Odense) og var landsholdsspiller, så han vidste godt hvorledes drengene skulle trænes og holdet fik også succes, da drengene med deres gode svømmeegenskaber igennem årene spillede sig op gennem 3 – 2 division og endte med at spille sig i 1 division hvor man lå i flere år. Holdet havde også flere spillere med på ungdomslandsholdene. Omkring 1987 – 1989 var der flere af stamspillerene der rejste fra klubben pga. uddannelse og efterfølgende lukkede man vandpoloholdet og de sidste spillere flyttede til Odense for at spille videre der.

Karl-Emil Greve var en af stamspillerene, der skulle uddannes i København, han stoppede i 1987. I København fortsatte han med at spille vandpolo i 1. div. ved KVIK Kastrup, hvor han også deltog på herre landsholdet igennem flere år. I KVIK fortsatte han ligeledes med at træne ungdomsspillerne på samme måde som han havde trænet svømmere og spillere i Tommerup.

I 1995 flyttede Karl-Emil tilbage til sin fødeby og dermed Tommerup Svømmeklub, hvor han havde haft rigtige mange gode oplevelser og svømmekammerater gennem ungdomsårene.

Tilbagebetaling

Nu var "tilbagebetalings" tiden kommet, de børn der var kommet til klubben skulle have de samme muligheder, som der havde været for Karl-Emil. Han gik ind i klubarbejdet igen, først et par år i bestyrelsen og dernæst nogle sæsoner som konkurrence træner. I august 2002 startede han et ungdoms og et senior hold op med træning hver torsdag aften. Der viste sig rimelig tilslutning men efter det første års træning svigtede tilslutningen til se-

nior holdet. Hvorfor det blev lukket, mens ungdomsholdet fortsatte. Morten Skjold & Lars B. Rasmussen der havde spillet på seniorholdet blev tilknyttet som trænere på ungdomsholdet da træningstiden blev udvidet til at omfatte onsdag aften. På de ungdomshold klubben har haft var der stor aldersmæssig spredning, hvorfor nogle af de bedste blev nødt til at flytte til OSLF (Odense) for at udvikle sig.

U12

Tommerup Svømmeklubs vandpoloudvalg bad i 2004 klubbens bestyrelse om lov til at starte et U 12 vandpolohold. Ideen var at drenge og piger fra 8 – 12 år kunne spille vandpolo og opbygge et godt sammenhold

- kammeratskab, der gør at de fortsætter med at spille vandpolo i Tommerup, når de bliver ældre. Karl-Emil fik kontakt til en tidligere TSK svømmer og vandpolospiller – Jette Skelbæk Kristiansen og sammen startede de minivandpolo op, med stor succes idet der kom 35 børn til første træning og da sæsonen var slut var der stadigvæk ca. 25 børn tilbage på holdet, der var klar til at forsætte i næste sæson. Jette måtte desværre stoppe efter 2 sæsoner, da hun skulle på barsel. Hun gik ind i vandpoloudvalget sammen med Morten og Lars der havde valgt at stoppe som trænere, i stedet lagde de deres arbejdskraft for klubben i udvalget sammen med Karl-Emil. Heldigvis havde vi gjort et godt stykke arbejde med vores ungdoms hold, så vi kunne rekruttere nogle af de ungdomsspillere som vi selv har opfostret. Henrik Andersen en af de første vandpolospillere som Karl-Emil trænede i Tommerup omkring 1980 er i dag træner sammen med Karl-Emil for de ældste spillere og på U 12 holdet er det Jonas Greve Andersen, Benjamin Kelly, Mads Prior Andersen og Karl-Emil, der i dag står for den ugentlige træning og kampene.

Satser på ungdommen

Den måde klubben har opbygget holdene på har bevirket at Tommerup Svømmeklub Vandpolo indenfor en meget kort årrække (6 år) har bragt sig op på et meget flot niveau på landsplan i de yngste rækker. Ved Danske Mesterskaber 2007 opnåede startfællesskabet Tommerup/OSLF i U 14 rækken en flot 3. plads og i foråret vandt Tommerups U12 mandskab et overraskende og meget flot pokalmesterskab. Klubben har i oktober måned afviklet vores årlige præmieturnering, hvor mange sponsorer støttede os med præmier og en stor forældregruppe hjalp med til at lave den hidtil bedste præmieturnering. Ved turneringen blev vores U 11 hold nr. 2 i deres række og U 12 holdet vandt deres række, hvilket lover godt for fremtiden.

Tommerup Svømmeklub har fået tildelt værtskabet for Danske Mesterskaber i U 12 og U 16 rækken den 8-9. november 2008 og vi stiller selv med et U 12 hold som vi håber, kan spille sig i medajlerækken.

Den ungdom som vi har på klubbens vandpolohold fra 9 – 16 år er virkelig noget vi kan bygge videre på – det betyder ikke at vi ikke har plads til flere. Drenge og piger i alderen 8 – 12 år skal være velkomne onsdag kl. 1800 - 1920 og dem fra 12 - senior træner onsdag og torsdag kl. 2000 – 2130, hvor nye også er velkomne. Prisen som Lions har tildelt Tommerup Svømmeklub Vandpolo er en dejlig påskønnelse og den vil blive brugt som tilskud til en udenlands tur i 2009.

Tak

Tommerup Svømmeklub er utroligt stolte over at Lions har udnævnt vores vandpolohold til årets sportsnavn og takker mange gange for udnævnelsen, ligesom vi takker de mange vandpolospillere, forældre og frivillige ildsjæle der er og har været i klubben, prisen er vor alle sammens fortjeneste. Tak.

Lions aktiviteter 2008
i tekst og billeder

Aktiviteter og donationer

Lions Club Tommerup har i årets løb en række aktiviteter hvor formålet er, at indsamle midler som senere kan fordeles (doneres) til medmennesker der af den ene eller anden grund har brug for en hjælpende hånd eller til formål hvor de på anden måde kan gøre gavn.

Det arbejde Lions medlemmer udfører i forbindelse med de forskellige aktiviteter er selvfølgelig gratis, og de penge der samles ind går ubeskåret til de nævnte humanitære formål, så 1 krone givet til Lions er 1 krone til et humanitært formål.

Aktiviteter:

De aktiviteter vi normalt afholder i løbet af året er:

Fugleskydning:

Afholdes hvert år i starten af august måned.

I fugleskydningen deltager årligt mellem 60 og 90 mennesker som har en hyggelig dag og samtidig er med til, at støtte et godt formål.

Loppemarked:

Afholdes hvert år i samarbejde med Teglværket, i begyndelsen af september måned.

Der indsamles effekter løbende gennem hele året. I den week-end hvor loppemarkedet holdes stilles alt op på Teglværket hvor alle interesserede kan besigtige og byde på effekterne om søndagen.
Der kommer normalt mellem 700 og 1000 mennesker til loppemarkedet så det er en dag med masser af fest og humør.
Ud over, at sælge effekter på loppemarkedet holder Møbelhallen på Teglværket åbent den første søndag i hver måned, hvor der er lejlighed til, at købe møbler, der er renoveret af medlemmer af Teglværksforeningen.

Motorcykeltræf:

Afholdes hen over sommeren, en onsdag hver måned. Der deltager alle mulige typer motorcykler og folk kommer fra hele Fyn og sågar også fra Jylland.
På træffene er der mulighed for, at besigtige hinandens motorcykler samt få en snak om både det ene og det andet over en gang biksemad eller en pølse og en fadøl eller en vand.

Udgivelse og omdeling af "Jul i Tommerup":

Udgivelsen finder sted hvert år primo december.

Bladet redigeres af medlemmer af Lions Club Tommerup og det er også medlemmerne der selv står for omdelingen.

Det pæne overskud denne aktivitet indbringer skyldes ikke mindst den velvilje vi møder hos de mange erhvervsdrivende i lokalområdet, som støtter udgivelsen med deres annoncer – Tak for det!

Juletombola:

Afholdes samme weekend i december som butikkerne har åbent.

Donationer

Som nævnt indledningsvis uddeler Lions Club hvert år de midler der er samlet ind gennem de ovennævnte aktiviteter.

Uddelingen sker både i lokalt regi, nationalt og internationalt.

I lokalt regi er det Lions Club Tommerup selv udvælger de formål der støttes. Det kan være alt fra enkeltpersoner der i en given situation har brug for hjælp til donation af midler til støtte og opmuntring af grupper hvor der udføres et stort og værdifuldt arbejde for unge i lokalområdet.

Som eksempler kan nævnes, at Lions Club i det forløbne år har støttet Knallertklubben, Brylle Gymnastikforening, FDF-spejderne og, som det fremgår andetsteds i bladet, Tommerup Svømmeklubs Vandpoloafdeling.

Men også indenfor ældrehjælp, undervisning m.m. er områder hvor Lions Club Tommerup yder lokal støtte.

Seneste tilskud til natteravnene i Tommerup.

Nationalt plan

På nationalt niveau støtter Lions Club Tommerup, gennem Lions Club Danmark, ligeledes mange gode formål. Bl.a. kan det nævnes, at der hvert år uddeles en Lionspris som i år gik til 2 institutioner:

Ehlershjemmet i Haderslev, som fik 400.000,- kr,, er en institution for familier hvis hverdag er druknet i problemer så de ikke længere er i stand til, at tage vare på deres egen tilværelse, herunder deres børns. Det kan f.eks. være p.g.a. misbrug, vold, psykiske lidelser.

Børnehuset SIV i Farum, som modtog 200.000,-kr., er en institution som tilbyder syge børn, at de kan være der sammen med enten mor eller far og hvor det syge barn samtidig får en så "normal" tilværelse som mulig sammen med andre børn at lege med, og hvor der også tilbydes andre aktiviteter så som undervisning m.v.

Internationalt plan

På internationalt plan støtter Lions Club Tommerup, gennem sit medlemskab i Lions Club Internationalt, desuden det store arbejde Lions Club International udfører rundt omkring i verden.

Det kan være alt fra projekter som hjælp til oprettelse af en skole eller bygning af en brønd i et udviklingsland over projekter som Lions Kamp mod Blindhed som vi omtalte i sidste års Jul i Tommerup, til direkte indsatser i forbindelse med katastrofer rundt omkring i verden, som vi f.eks. så det med Tsumanien i Asien, jordskælv i Kina, oversvømmelser i Sri Lanka o.s.v.

Ofte er Lions de første til, at yde hjælp i sådanne situationer og Lions Club International har da også, i det forløbne år, haft æren af, at blive udnævnt til den bedste NGO-er (ikke statslige organisation), at samarbejde med i forbindelse med projekter til opfyldelse af de øgede sociale udfordringer rundt omkring i verden.

LIONS
L
INTERNATIONAL